

henvende sig til dem, og at de eventuelt også vil kunne henvende sig direkte til en mere tydelig enhed hos politiet – her taler vi om en task force hos rigspolitiet.

Som jeg tidligere sagde til integrationsministeren, så er vi lidt i tvivl om, hvor mange af de her unge indvandrerkvinder der faktisk ved, at de kan blive omfattet af rigspolitiets vidnebeskyttelsesprogram. Det tror jeg ikke der er særlig mange der gør. Her ligger der selvfølgelig også et ønske fra forslagsstillerens side om at prioritere indsatsen, for der er et problem, uanset om det drejer sig om 10, 20, 1.000 eller 10.000, det er ligegyldigt. Der er et problem. Et er et for meget, og det skal der gøres noget ved.

Derfor er Socialdemokratiet medforslagsstiller bag det her forslag, og vi håber, selv om kritikken fra Venstres ordfører har været hård, at vi i hvert tilfælde for et enkelt delelement af forslagsets vedkommende kan få eksempelvis Dansk Folkeparti i tale. Det kunne være spændende.

Kl. 16.05

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil bare gerne have hr. Morten Bødskov til her at bekræfte, at ifølge straffelovens § 260 og § 266 kan man straffes for tvangsægteskaber, og at det ikke er noget, der sådan har været usagt. Det har faktisk både været sagt og skrevet i den debat, vi nu har kørt de sidste 3 år omkring tvangsægteskaber. Derudover er der sendt masser af informationsmateriale ud til målgrupperne om, at det er strafbart. Kan hr. Morten Bødskov bekræfte, at det er ulovligt i henhold til § 260 og § 266 i straffeloven, og at det er omtalt mange gange, at det er strafbart, og at der også er lavet informationsmateriale, så man er klar over det?

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Det er rigtigt nok, at der i straffelovens § 260 og § 266 står, at truer man folk, tvinger man folk til at gøre noget imod deres vilje, kan man blive straffet. Det ser vi på forskellige andre områder, og det er der ikke noget som helst nyt i, indrømmet.

Men det her handler, som jeg sagde, om viljen til at prioritere. Det handler om viljen til at synliggøre det her problem, og det handler om viljen til at få det skrevet ind i straffeloven, således at de systemer – bl.a. anklagemyndigheden – som har med straffeloven at gøre, er mere op-

mærksomme på det her fænomen fremover. Det er det, det handler om.

Det undrer mig, at man fra regeringens side skal presses så meget til truget hver eneste gang, som vi så det, dengang vi havde diskussionen om omskæring. Der endte det jo med, at vi i Retsudvalget lavede en beretning uden om regeringspartierne, som så tvang justitsministeren til at komme med et lovforslag. Det endte faktisk ganske udmærket, og min fornemmelse er, at selv om man var modstander af det i starten, så er man ganske godt tilfreds med det i dag i regeringen.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det første step er dog nået. Hr. Morten Bødskov har erkendt, at det i dag står i straffeloven i § 260 og § 266, og nu mangler jeg så bare at få bekræftet, at det ikke har været nogen stor hemmelighed, men at vi netop både har sagt det og skrevet det, vi har ytret os om, at det er en del af dansk straffelov, og at man kan straffes for det, hvis man er med til at tvinge nogen til at indgå i et tvangsægteskab.

Jeg håber, hr. Morten Bødskov nu kan bekræfte, at det ikke har været nogen statshemmelighed.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg kan ikke bekræfte, at tvangsægteskaber står nævnt i straffeloven. Nu står jeg med den heroppe, så fru Irene Simonsen kan komme op og finde ordet. Det står her ikke. Det gør det ikke. Og det er det, der er hele pointen.

Det handler om, at vi med den her første pind i forslaget ønsker at sende et klart signal. Det er en tydelig politisk prioritering af, at det her er et problem for det danske samfund, og at vi ønsker, at der skal være større opmærksomhed omkring det. Det er det, der er ønsket med den her specifikke del af forslaget. Og jeg synes ret beset ikke det ville gøre voldsomt meget, hvis man fra regeringens og fra Venstres ordførers side var lidt mere opmærksomme på det, end man har været hidtil.

Jeg synes, at man med det her signal, hvis man var klar til at skrive det ind i straffeloven, ville sende et klart og tydeligt signal til miljøet. Man ville sende et klart og tydeligt signal fra det danske samfunds side om, at man her har med et fænomen at gøre, som man ikke vil acceptere,